

Són rebuts pel director que els examina i fa una història de cada u d'ells, també decideix a quin pavelló ha d'anar el que ingressa; la seva decisió té les seves raons en altres que la conveniència de l'hospital. Vells amb tos no s'envien a sales on tindrien desperts a altres malalts que en cas normal dormirien profundament; tots els malalts amb tos comparteixen la seva desgràcia en una mateixa sala, ni un jove convalescent d'apendicectomia és enviat a una sala de cancerosos vells; els joves entre 16 i 26 anys, tenen un pavelló per ells. Els pacients amb lesions gàstriques i duodenals són agrupats per tal que puguin entretenir-se parlant de llurs respectius règims dietètics. Hi ha sales per casos quirúrgics que necessiten ésser curats, per malalts de càncer, per malalts cardíacs paràlitzats, deformats i incontinents, per malalts amb pulmons fibròtics i amb tos i per homes d'edat. A més, hom procura classificar els malalts segons els seus gustos i interessos; dos empleats estaran junts com també dos homes naturals de la mateixa comarca.

En la sala d'admissió, els malalts són destinats pel director al seu pavelló corresponent, anotant-se damunt la història, el número del llit que li pertoca; el secretari de la direcció escriu ensems una tarja que posa en un galze d'un quadre que hi ha davant el seu bureau. El quadre és un gran bastidor de fusta dividit en rectangles per uns llistons i cada rectangle representa un llit, i cada columna de rectangles un pavelló. Hi ha llits per uns 500 pacients. Cada tarja omple un rectangle i hom així els llits que hi ha ocupats i qui els ocupa, car en les targes hom hi anota el nom i altres circumstàncies del pacient.

Els pavellons són barraques de l'exèrcit que han esdevingut propietat del L. C. C. i estan, en forma de ferradura, a l'aire lliure prop de la casa pairal, feta d'estil jacobí, de la heretat. En ella hi ha vells roures rododendres, nectarius (que són portats als malalts que no poden deixar el llit) un tros de vinya i una caseta per al conreu de camèlies, que guarneixen els pavellons. A més, hi ha horta i camp de cricket i futbol i hi són abundants els aucells. Tots els pavellons es comuniquen per passos coberts a peu pla de manera que els cotxets dels malalts poden anar d'un cap a l'altre de l'hospital. A cada pavelló hi ha una galeria on poden romandre, àdhuc a les nits, els malalts que ho volen; aquestes galeries estan orientades cap a lle-

vant o ponent, per tal d'aprofitar el sol del matí o de la tarda i estan resguardats del vent.

El Reglament és breu i sense gaires restriccions i aquesta llibertat no ha donat mai lloc a incidents. D'octubre a març es donen per setmana tres sessions d'esplai: concerts, teatre, cinema i altres atraccions.

Hi ha a l'hospital una cantina i dos sales adjacents amb petites taules en les quals els interns poden jugar a dames o dominó i poden convidar els amics els dissabtes al vespre; de vegades, famílies senceres passen allí el dia i la cantina té l'aspecte d'un restaurant popular. Els preus són baratíssims i els pacients poden comprar te o cafè (per un penic), cigarretes, pastissos, dolços, etc.. els beneficis de la cantina, donats els preus són molt baixos però són suficients per a pagar les despeses de les companyies teatrals i comprar nous llibres per a la biblioteca, en la qual hi ha 2.000 exemplars, alguns donats i altres adquirits. A més a més de la cantina hi ha sales especials, on hom pot llegir, fumar o jugar a l'hivern a l'escalf d'una bona temperatura, i en sillons confortables. Per als vells hi ha una sala especial de reunió. A més, hi ha a l'hospital un aparell de ràdio i altaveus a cada pavelló, i, com a complement, una pista coberta de tennis i tres taules de billars, en les quals s'hi juguen concursos donant-se àdhuc premis.

Considerant que el descans és la part més important d'una convalescència, és permès a totes hores del dia, i el malalt no té altra obligació que aixecar el cobrellit abans d'ageure's. Hom veu que a la màxima llibertat va unida la màxima comoditat, separant-se totalment de la rutina dels hospitals.

El menjar és abundant i nutritiu i els malalts saben els menus els dies abans, podent així procurar-se el complement que desitgin. La llimonada es dona quan ho desitja el malalt. Els serveis de cuina són especialment ben muntats, amb gabinet mecànics, refrigerador i rentadora mecànica. Hi ha menjadors especials pels malalts gàstrics, pels vells i pels altres interns. Els malalts estan tot el dia en plena llibertat en tant ho poden permetre els Reglaments, i les portes de l'hospital es tanquen a les 10 i fins aquesta hora poden sortir a passejar-se pel camp tant com els plagui. Poden demanar permisos especials de sortida, però no se n'abusa. Hi ha una barberia, una bústia